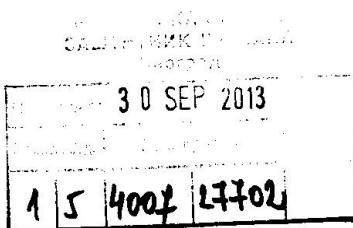

РЕПУБЛИЧКИ ФОНД
ЗА ПЕНЗИЈСКО И
ИНВАЛИДСКО ОСИГУРАЊЕ

ДИРЕКЦИЈА ФОНДА

Др Александра Костића 9, 11000 Београд, Србија
тел./факс (0)11/206-1105, (0)11/206-1125,
proffice@pio.rs, www.pio.rs
02/4 Број: И-454221
Београд, 24.09.2013. године

ЗАШТИТНИК ГРАЂАНА

Делиградска бр. 16

11000 Београд

Веза: Ваши акти број 15-4007/12, дел. бр. 20187 и 20188 од 15.07.2012. године

Поштовани,

Заштитник грађана је, поступајући по притужби Мр. ... Др. ... из Горње Добриње, утврдио да је Дирекција Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање (у даљем тексту: Дирекција) начинила пропусте у раду на штету именованог тако што, поступајући супротно одредбама Закона о општем управном поступку ("Сл. лист СРЈ" бр.33/97 и 31/2001, "Сл.гласник РС" бр. 30/2010, у даљем тексту: ЗУП) и принципима добре управе, није одлучила по његовој жалби због „ћутања администрације" Филијале Ужице, те даље пропустила да предузме мере из своје надлежности да би обезбедила да Филијала Ужице обавља своје послове у складу са законом и принципима добре управе.

У вези са напред наведеним и датим препорукама, обавештавамо Вас следеће:

I Због недостатка доказа на основу којих би се утврдиле одлучне чињенице потребне за мериторно решење предметног захтева, као и ради очувања двостепености поступка у интересу странке, **поступак по жалби због „ћутања администрације" у предмету притужиоца је окончан** у оквиру надлежности првостепеног органа тако што је Филијала Ужице донела закључак број 182.2.5-52 од 19.08.2013. године којим је прекинула поступак по предметном захтеву док се не реши претходно питање утврђивања часова и зараде остварених на раду са скраћеним радним временом за 1998, 1999. и 2000. годину. Примерак закључка је упућен и стечајном управнику бившег послодавца притужиоца, што се види из доставне наредбе, а како би се и на тај начин указало на неопходне доказе за доношење мериторне одлуке.

Прилог: закључак филијале Ужице број 182.2.5-52 од 19.08.2013. године;

У вези са поступањем Дирекције по пријему предметне жалбе, напомињемо да је жалба у Одељењу за ПИО Дирекције примљена 14.06.2012. године и актом те службе од 03.07.2012. године достављена Филијали Ужице, при чему је филијали дат налог да најкасније у року од 15 дана обавести Дирекцију о разлозима због којих није донето решење по предмету жалиоца, као и да о току поступка обавести странку. Дирекција је на овај начин поступила административним актом, у складу са чланом 236. став 1. ЗУП-а, како би се претходно испитала оправданост разлога за недоношење првостепеног решења од чега зависи даље поступање другостепеног органа у смислу члана 236. ЗУП-а, те у овој фази поступка Дирекција није могла да одлучи решењем по жалби о предмету поступка.

II Код утврђене чињенице да Дирекција, након датог налога, није реаговала у складу са законом на пропуштање Филијале Ужице да по налогу поступи и с тим у вези датим препорукама Заштитника грађана (препорука II и III), напомињемо да су у Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање (у даљем тексту: Фонд) **предузете мере и активности** како у будућем раду не би долазило до оваквих ситуација и то:

- Са утврђеним недостацима у раду Дирекције, у Фонду су одмах по пријему акта Заштитника грађана упознати и првостепени и другостепени орган који су решавали у овом предмету.
- Препорука Заштитника грађана је прослеђена начелницима надлежних служби за решавање у другостепеном поступку - Одељења за ПИО и Одељења за матичну евиденцију, у оквиру Сектора за остваривање права из ПИО у Дирекцији, како би са садржином препоруке била упозната сва службена лица која ради на доношењу правног акта по жалби.
- Одељењу за ПИО и Одељењу за матичну евиденцију, као надлежним службама за решавање у другостепеном поступку, посебно је наложено да у процесу свог рада успоставе механизме за даље праћење поступања првостепеног органа након пријема акта којим му је другостепени орган, у смислу члана 236. став 1. ЗУП-а, доставио жалбу због „ћутања администрације“ и затражио да га обавести о разлозима због којих није одлучено у предмету жалиоца.

Прилог: акти Одељења за интерну контролу, судску праксу, међународну регулативу и развој ПИО број И-454221 од 13.09. и 14.09.2013. године;

III Овом приликом желимо да истакнемо да и поред пропуста у раду који се односе на вођење поступка по жалби, **притужилац суштински поступањем првостепеног и другостепеног органа у овом предмету није оштећен** из следећих разлога:

Наиме, иако се сада у списима предмета притужиоца не налази његов захтев из марта 2012. године, према евиденцији заведених захтева писарнице Филијале Ужице и осталим списима предмета, у тој служби је све време поступано као да се захтев именованог односи на утврђивање висине накнаде због рада са скраћеним радним временом по основу II категорије инвалидности за 1998., 1999. и 2000. годину, што може представљати основ за доношење решења о новом износу пензије.

Разлог овоме је то што је притужиоцу утврђено право на инвалидску пензију по основу губитка радне способности још од 1997. године, са правом на исплату пензије од 2000. године, па код оваквог стања ствари нема основа, како притужилац истиче Заштитнику грађана, за превођење привремене накнаде у инвалидску пензију из члана 223. Закона о пензијском и инвалидском осигурању («Сл.гласник РС» бр. 34/03...101/10, у даљем тексту: Закон), а које превођење се врши само за затечене кориснике привремене накнаде са даном ступања на снагу Закона из 2003. године.

Прилог: извод из шалтерске евиденције писарнице филијале за 09.03.2012. године;

Због чињенице да су за притужиоца у периоду од 1998. до 2000. године у матичној евиденцији регистровани М-4 подаци о часовима рада и заради за пун фонд сати, није било услова да се захтев реши док се не расправи питање да ли је именован, и колико ефективно, у спорним годинама радио са скраћеним радним временом. Стога се у Филијали Ужице, у његовом интересу, водио поступак прикупљања потребних доказа, при чему су у исти укључивани: притужилац, стечајни управник бившег послодавца АД „Воћар“ из Пожеге, Историјски архив Ужица и РЗЗО Испостава Пожега.

Прилог: - извод из базе података матичне евиденције Фонда;
- акт за комплетирање података од 03.04.2012.;

- службена белешка од 04.06.2012;
- закључак филијале бр.18922 од 26.07.2012;
- дописи од 06.08. и 10.08.2012. и допис бр.18922 од 14.11.2012. године;

Будући да притужилац и стечајни управник нису и даље доставили тражену документацију, то је Филијала Ужице донела закључак број 182.2.5-52 од 19.08.2013. године којим је прекинула поступак по захтеву док се не реши претходно питање утврђивања часова и зараде остварених на раду са скраћеним радним временом за 1998, 1999. и 2000. годину.

Прилог: закључак филијале Ужице број 182.2.5-52 од 19.08.2013. године;

Напомињемо да је филијала наведени закључак донела тек по достављању списка предмета из Управног суда, код кога су се списи налазили јер је притужилац, у међувремену, поднео захтев Управном суду за доношење решења у извршењу пресуде Окружног суда у Ужицу У бр. 60/00 од 20.04.2001. године, а по коме је Управни суд донео решење I-3 У и 30/12 од 06.06.2013. године којим је овај захтев одбио.

Прилог:- акт Дирекције 02/1 број: 454221 од 23.04.2013. и

- решење Управног суда број I-3 У и 30/12 од 06.06.2013. године;

С обзиром на то да се именовани 11.09.2013. године поново писаним путем обратио Филијали Ужице, дана 19.09.2013. године му је из те службе упућен допис којим је образложена неоснованост тражења везаног за примену члана 223. Закона и којим је позван да свој захтев у том смислу прецизира, а све везано и за његово обраћање Заштитнику грађана.

Прилог: обавештење филијале Дирекцији Фонда и допис странци од 19.09.2013. године;

У конкретном случају учињени су пропусти који се односе на поступање по жалби због „ћутања администрације“, али је до истих дошло и с обзиром на целокупну сложеност овог предмета у коме су се још од 2000. године водила три управна поступка, и то поступак за утврђивање права на инвалидску пензију, поступак за утврђивање датума престанка својства осигураника и поступак за утврђивање датума почетка исплате утврђене инвалидске пензије, а с тим у вези и управни спорови пред Окружним судом у Ужицу и Врховним судом, поступак пред Уставним судом, као и парнични поступак пред Општинским судом.

Овом приликом изражамо жаљење због неажурног поступања Дирекције по захтеву Заштитника грађана као и непрецизности ранијег изјашњавања до којег је дошло јер су се списи предмета налазили код Управног суда, како је напред изложено, па се није имао увид у списе предмета.

У вези са налогом за поступање у циљу окончања предметног поступка, који је Филијали дат 14.05.2013. године, напомињемо да је исти упућен поводом притужбе именованог Заштитнику грађана од стране Одељења за интерну контролу, судску праксу, међународну регулативу и развој ПИО, а не од стране Одељења за ПИО Дирекције као надлежне службе за другостепено решавање, те да код оваквог стања ствари и чињенице да су списи у међувремену морали бити достављени Управном суду, у предмету није било услова да другостепени орган сам реши ову управну ствар у смислу члана 236. став 2 ЗУП-а.

Прилог: као у тексту

